

Sygn. akt V U 123/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku R. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania R. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 28 grudnia 2017 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Krzysztof Głowczyński

Sygn. akt VU 123/18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 28 grudnia 2017 r. odmówił R. K. prawa do emerytury określonej art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wskazując w jej uzasadnieniu, że do dnia 01 stycznia 1999 r. nie został udowodniony wymagany 15 letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Jednocześnie stwierdził, że nie uznał za udowodnione jako praca w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia w (...) S.A. w C. od 13 lipca 1976 r. do 30 czerwca 1984 r., od 01 lipca 1984 r. do 28 lutego 1987 r. i od 01 marca 1987 r. do 31 grudnia 1998 r., ponieważ podany w świadectwach wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze charakter pracy jest niezgodny z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r., w tym dotyczące ostatniego z wymienionych okresów stanowisko pracy jest niezgodne z powołanymi przepisami branżowymi.

W odwołaniu od powyższej decyzji R. K. stwierdził, że ma ponad 22 lata pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej w okresie od 01 września 1972 r. do 30 kwietnia 2002 r. w (...) S.A. Wskazał między innymi, iż wymieniona firma podlegała pod Ministerstwo Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego, zaś stanowiska, na których był zatrudniony zostały uwzględnione w zarządzeniu nr 3 z dnia 20 marca 1985 r. wymienionego Ministra, w wykazie A dział XIV poz. 12 pkt 13 i poz. 8 oraz dział IV poz. 39 pkt 5.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania, wskazując analogiczne do zawartych w uzasadnieniu decyzji argumenty.

Sąd ustalił, co następuje:

Wnioskodawca R. K., ur. (...), nie pozostaje w stosunku pracy i z dniem (...) ukończył 60 lat, jak również przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w tym funduszu, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W świetle ustaleń zaskarżonej decyzji, w postępowaniu o prawo do emerytury z tytułu wykonywania prac w szczególnych warunkach, według stanu na dzień 01 stycznia 1999 r. organ rentowy nie uznał za udowodniony żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Organ rentowy stwierdził, że nie uznał za udowodnione jako praca w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia w (...) S.A. w C. od 13 lipca 1976 r. do 30 czerwca 1984 r., od 01 lipca 1984 r. do 28 lutego 1987 r. i od 01 marca 1987 r. do 31 grudnia 1998 r., ponieważ podany w świadectwach wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze charakter pracy jest niezgodny z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r., w tym dotyczące ostatniego z wymienionych okresów stanowisko pracy jest niezgodne z powołanymi przepisami branżowymi.

(o k o l i c z n o ś c i n i e s p o r n e)

Wnioskodawca w okresie od 01 września 1972 r. do 30 kwietnia 2002 r. był zatrudniony w będącej następcą prawnym (...) Fabryka (...) w C., (...) S.A. w upadłości w C. gdzie wykonywał prace ucznia praktycznej nauki zawodu, ślusarza, zgrzewacza, spawacza i operatora bębnow i myjek, i w świetle treści świadectwa pracy z dnia 30 kwietnia 2002 r. - wykonywał pracę w szczególnych warunkach od 13 lipca 1976 r. do 30 czerwca 1984 r. (zgrzewacz), od 01 lipca 1984 r. do 28 lutego 1987 r. (spawacz) i od 01 marca 1987 r. do 30 kwietnia 2002 r. (operator bębnow i myjek).

Z dniem 24 kwietnia 1978 r. wnioskodawca został zwolniony z pracy w związku z powołaniem do odbycia służby wojskowej zaś z dniem 14 maja 1980 r. został przyjęty do pracy po odbyciu tej służby. Przed powołaniem do służby R. K. był zatrudniony na wydziale (...), a po powrocie do pracy na wydziale (...), gdzie wykonywał prace montera. Zaświadczeniami lekarskimi z 04 maja 1999 r. i 18 września 1996 r. potwierdzono zdolność wnioskodawcy do pracy na stanowisku operatora automatów (...), zaś zaświadczeniem z 22 października 1998 r. zdolność do pracy na stanowisku spawacza elektrycznego półautomat spawal.

D o w ó d: w tomie II akt emerytalnych: świadectwo pracy, k. 13,

w aktach osobowych: karta obiegowa, k. 45 i 41,

angaż z 08 maja 1980 r., k. 39,\

zaświadczenia lekarskie, k. 32 i 33, oraz 30.

W przedłożonych do akt emerytalnych świadectwach wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (...) stwierdzono, iż wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał na stanowisku:

- zgrzewacza od 13 lipca 1976 r. do 30 czerwca 1984 r., przy czym w tym czasie od 24 kwietnia 1978 r. do 14 maja 1980 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową,
- spawacza od 01 lipca 1984 r. do 28 lutego 1987 r.,
- operatora bębnow i myjek od 01 marca 1987 r. do 30 kwietnia 2002 r.

kolejno, prace wymienione w stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) wykazie A, dział XIV, poz. 12 (prace zgrzewacza i prace spawalnicze) oraz dział IV poz.

39 (obsługa bębnow i myjek). Fakt wykonywania w okresie od 13 lipca 1976 r. do 30 czerwca 1984 r. pracy zgrzewacza wymienionej w dziale XI poz. 23 pkt 2 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia MHiPM nr 5 z dnia 28 września 1981 r. w sprawie prac zaliczonych do I kategorii zatrudnienia potwierdzono w świadectwie wykonywania pracy zaliczonej do pierwszej kategorii zatrudnienia z dnia 04 stycznia 1982 r.

D o w ó d: w tomie II akt emerytalnych: świadectwa, k. 14-16,

w aktach osobowych świadectwo z dnia 04 stycznia 1982 r.

Na podstawie zawartej z Zakładem (...) w C. umowy o pracę z dnia 16 czerwca 1975 r. R. K. powierzono obowiązki ślusarza remontowego na Wydziale (...). Angażem z dnia 10 lipca 1984 r., z dniem 01 lipca 1984 r. powierzono wnioskodawcy obowiązki spawacza. Fakt wykonywania w okresie od 01 lipca 1984 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wymienionej w dziale XIV, poz. 12 pkt 8 załącznika do zarządzenia MHiPM z dnia 30 marca 1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego pracy spawacza stwierdzono w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Angażem z 01 marca 1987 r. ustalono wnioskodawcy od 01 marca 1987 r. wynagrodzenie na stanowisku operatora na wydziale (...) zaś kolejnymi angażami wynagrodzenie od 01 sierpnia 1988 r., 01 listopada 1988 r., 01 marca 1989 r., 01 sierpnia 1989 r., 01 października 1989 r., 01 stycznia 1990 r., ustalono na stanowisku obsługi myjek i bębnow.

W okresie od 08 lipca 1982 r. do 10 października 1982 r. wnioskodawca odbywał służbę jednostce w zmilitaryzowanej w (...)w L. na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 12 grudnia 1981 r. w sprawie wprowadzenia stanu wojennego z zachowaniem prawa do wypłaty wynagrodzenia za czas pracy opuszczonej z powodu wymienionej służby.

D o w ó d: w aktach osobowych: umowa o pracę z 16 czerwca 1975 r.,

angaż z 10 lipca 1984 r.,

świadectwo, k. 72,

angaże, k. 71 i 70, 69, 68, 67, 66, 65,

zaświadczenie, k. 64.

W latach 1987 – 1998 wnioskodawca pracował na wydziale (...), tzw. łańcuchy (napędowe, rolkowe i specjalne), przede wszystkim na myjkach firmy (...) i (...) oraz sporadycznie na bębnach. Myjka była urządzeniem o wymiarach 2/4 m, służącym do mycia metalu zaolejonego, w celu usunięcia zatluszczenia, przed jego obróbką cieplną. Praca na myjkach polegała na przekładaniu dostarczanych na stanowisko mycia w pojemnikach stalowych detali do mniejszych pojemników i następnie ich przesypywanie do myjek. Po zakończeniu procesu mycia wnioskodawca przesypywał detale z mniejszych do większych pojemników. W procesie mycia stosował zalewany do myjek toksyczny środek chemiczny 4chloroetylen; środek ten przelewał do myjki. Fizycznie nikt bębnow nie czyścił w ich wnętrzu. Ich czyszczenie raz w tygodniu, zazwyczaj w soboty, trwało całą dniówkę i polegało na wyciąganiu z nich szlamu przy użyciu łopatek. Czynność czyszczenia wnioskodawca wykonywał pozostając poza wnętrzem bębna myjki.

D o w ó d: zeznania świadków: M. D., k. 31v.,

M. K., k. 31v.-32,

wyjaśnienia R. K., k. 32.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie jest uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Zgodnie zaś z dyspozycją art. 32 ust. 1 tej ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 01 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Z dyspozycji § 4 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wynika, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, ma okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń istnieje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia w przypadku braku odmiennych regulacji ustawowych w tym przedmiocie. Dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, iż nie może on przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

Na gruncie niniejszej sprawy bezspornym było, iż w dacie wydania decyzji przez organ emerytalny wnioskodawca ukończył 60 lat, na dzień 01 stycznia 1999 r. udowodnił wymagane okresy składkowe i nieskładkowe w wymiarze 25 lat. Wnioskodawca przystąpił do OFE, ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa.

Sporną kwestią wymagającą ustalenia Sądu było natomiast to, czy wnioskodawca posiada staż 15 lat pracy w szczególnych warunkach według stanu na dzień 01 stycznia 1999 r. i w szczególności czy prace takie wykonywał w spornych – w świetle uzasadnienia zaskarżonej decyzji – okresach od 13 lipca 1976 r. do 30 czerwca 1984 r., od 01 lipca 1984 r. do 28 lutego 1987 r. i od 01 marca 1987 r. do 31 grudnia 1998 r. W ocenie ZUS wskazane wyżej okresy nie mogą być uznane za prace w szczególnych warunkach w rozumieniu wymienionych wyżej przepisów, ze wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji przyczyn.

Zebrany w sprawie materiał - w szczególności w świetle akt osobowych wnioskodawcy - nie budzi wątpliwości, że we wskazanych w przedłożonych do akt emerytalnych świadectwie pracy z dnia 20 kwietnia 2002 r. oraz świadectwach wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze okresach R. K. wykonywał kolejno prace na stanowiskach zgrzewacza (13 lipca 1976 r. - 30 czerwca 1984 r., z przerwą na okres służby wojskowej od 24 kwietnia 1976 r. do 14 maja 1980 r.), spawacza (od 01 lipca 1984 r. do 28 lutego 1987 r. i operatora-obsługa bębnow i myjek (od 01 marca 1987 r. do 31 grudnia 1998 r.; pozostały okres od 01 stycznia 1999 r. do 30 kwietnia

2002 r. - ze wskazanych powyżej przyczyn - pozostaje bez wpływu na prawo do emerytury). Szczególnej uwagi wymaga okres pracy na stanowisku operatora-obsługa bębnow i myjek. Świadcstwo wykonywania prac w szczególnych warunkach na stanowisku operatora bębnow i myjek stwierdza bowiem, że ubezpieczony na tym stanowisku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace: obsługa bębnow i myjek, wymienione w wykazie A dział IV, poz. 39 pkt 5 załącznika nr 1/90 do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (Dz.Urz. MHIPM nr 1-3, poz. 1). Wymieniony wyżej w wykazie A dział IV dotyczy chemii, w pozycji 39 wymieniono takie prace jak: oczyszczanie albo naprawianie aparatów lub pojemników (np. cystern, zbiorników itp.) po produktach toksycznych, żrących i parzących oraz prace wewnątrz cystern, kotłów, zbiorników, aparatów i kanałów technologicznych, zaś w punkcie 5: operator procesów chemicznych. Wskazane unormowanie jest aktem pochodnym (wykonawczym) wobec mającej zasadnicze znaczenie regulacji jaka wynika ze stanowiącego załącznik do wymienionego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. wykazu A, dział IV. W chemii, poz. 39: oczyszczanie albo naprawianie aparatów lub pojemników (np. cystern, zbiorników itp.) po produktach toksycznych, żrących i parzących oraz prace wewnątrz cystern, kotłów, zbiorników, aparatów i kanałów technologicznych). W tym miejscu podkreślenia wymaga, że wskazywane w omawianym świadectwie pracy prace wymienione w dziale IV wykazu A, zarówno zarządzenia nr 3 jak i przede wszystkim rozporządzenia Rady Ministrów, dotyczą prac w chemii, podczas gdy – na co wprost wskazuje sam wnioskodawca – jego pracodawca był podległy resortowi Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego. W związku z tym należy zauważyć, iż w świetle przepisów wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wyodrębnienie poszczególnych prac ma charakter stanowiskowo-branżowy. Pod pozycjami zamieszczonymi w kolejnych działach wykazu wymieniono bowiem konkretne stanowiska przypisane danym branżom, uznając je za prace w szczególnych warunkach uprawniające do niższego wieku emerytalnego. Taki sposób kwalifikacji prawnej tychże prac nie jest dziełem przypadku. Specyfika poszczególnych gałęzi przemysłu determinuje bowiem charakter świadczonych w nich prac i warunki, w jakich są one wykonywane, ich uciążliwość i szkodliwość dla zdrowia. Nie można swobodnie czy wręcz dowolnie, z naruszeniem postanowień rozporządzenia, wiązać konkretnych stanowisk pracy z branżami, do których nie zostały one przypisane w tym akcie prawnym (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 01 czerwca 2010 r., II UK 21/10, LEX nr 619638). Przedstawione wyżej stanowisko jest w orzecznictwie ugruntowane. Dla przykładu można wskazać, że analogiczny, odwołujący się nie tylko do wskazanego wyżej wyroku Sądu Najwyższego ale także i innych orzeczeń tego Sądu, pogląd Sąd Najwyższy – Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych wyraził w wyroku z dnia 13 lipca 2016 r., I UK 218/15; Legalis nr 1507958. Dodatkowo w wyroku tym wyjaśniono, że prace uznane za wykonywane w warunkach szczególnych bez względu na miejsce ich wykonywania i rodzaj zostały wymienione w dziale XIV zatytułowanym „prace różne”, a także, że konieczny jest bezpośredni związek wykonywanej pracy z procesem technologicznym właściwym dla danego działu gospodarki.

Odnosząc powyższe poglądy do ustalonych w sprawie faktów należy przede wszystkim stwierdzić, że pracując w (...) Fabryka (...) w C. (jego następcą prawnym jest (...) S.A. w upadłości w C.) wnioskodawca był zatrudniony w hutnictwie i przemyśle metalowym. Jest to - szczególnie w świetle treści odwołania, w którym wnioskodawca przynależność byłego pracodawcy do resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego akcentuje - okoliczność niesporna. Prace kwalifikowane do prac wykonywanych w szczególnych warunkach w hutnictwie i przemyśle metalowym wymienione są w wykazie A, dział III. W hutnictwie i przemyśle metalowym. Zamieszczony we wskazanym dziale III wykaz nie obejmuje prac obsługi bębnow i myjek, co oznacza że wykonywanie takich prac w hutnictwie i przemyśle metalowym nie jest zatrudnieniem w szczególnych warunkach. Nie może być zatem co do tego wątpliwości, szczególnie gdy się uwzględni fakt, że świadectwo dotyczące pracy na stanowisku operatora bębnow i myjek odwołuje się nie do wykazu objętego działem III, a wykazu działu IV. (W chemii). Oczywiście więc także dla byłego pracodawcy ubezpieczonego było, że omawiane prace nie są którąkolwiek z prac wymienionych w określającym prace w szczególnych warunkach w hutnictwie i przemyśle metalowym dziale III wykazu A.

W omawianym wykazie A, dział IV, poz. 39, wymieniono wykonywane w chemii oczyszczanie albo naprawianie aparatów lub pojemników (np. cystern, zbiorników itp.) po produktach toksycznych, żrących i parzących oraz prace wewnątrz cystern, kotłów, zbiorników, aparatów i kanałów technologicznych. W świetle zebranego materiału wnioskodawca prac takich nie wykonywał. Istotą jego pracy było w istocie zapodanie do obsługiwanej przez niego myjki - w celu odtłuszczenia - detali wykonanych ze stali i następnie, po procesie mycia, przesypanie ich do pojemników. Do jego obowiązków należało także dolewanie do myjki środka chemicznego. Wnioskodawca fizycznie niczego nie oczyszczał ani nie naprawiał. Nie czyścił ani nie naprawiał jakichkolwiek aparatów, pojemników (cystern, zbiorników, itp.), szczególnie po produktach toksycznych, żrących i parzących. Ponad wszelką wątpliwość nie wykonywał także prac wewnątrz cystern, kotłów, aparatów i kanałów technologicznych. Nie tylko zatem ze wskazanych powyżej względów formalnych ale także i z przyczyn faktycznych (merytorycznych) okres pracy R. K. na stanowisku operatora bębnow i myjek od 01 marca 1987 r. do 31 grudnia 1998 r. nie może być uznany za okres wykonywania prac w szczególnych warunkach.

Przedstawiona wyżej ocena ma kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy znaczenie. Niezależnie bowiem od oceny charakteru pracy jaką wnioskodawca wykonywał w pozostałych spornych okresach, ze względu na ich łączny wymiar 10 lat, 7 miesięcy i 16 dni, krótszy niż co najmniej 15 lat okresów wykonywania pracy w szczególnym charakterze, R. K. nie spełnia warunku wymaganego okresu takiej pracy. Nadal zatem nie jest spełniona jedna z określonych art. 184 ustawy emerytalnej przesłanka.

W uzupełnieniu należy dodać, iż postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych ma charakter rozpoznawczy i kontrolny. Pierwsza właściwość skupia uwagę na samodzielnej ocenie przesłanek warunkujących prawo do świadczenia, druga, ogniskuje się na ocenie zasadności rozstrzygnięcia dokonanego przez organ rentowy. Założenie przez sąd, że ubezpieczony nie spełnia jednego z kumulatywnych warunków uzasadniających przyznanie emerytury, zwalnia go od badania pozostałych. W tym wypadku funkcja kontrolna postępowania ma charakter dominujący, co oznacza, że sąd nie ma obowiązku realizować czynności rozpoznawczych, gdyż te w ostatecznym rozrachunku nie doprowadzą i tak do przyznania ubezpieczonemu świadczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04 września 2014 r., sygn. akt I UK 7/14). Mając powyższe na uwadze Sąd odstąpił od oceny charakteru pracy jaką wnioskodawca wykonywał w pozostałych spornych okresach zatrudnienia.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.